

Vukoszávlyev, Zorán: Objective boundary line
(Tárgyilagós határvonal)

Metszet, Vol 13, No 1 (2022), pp 10-19,

DOI: <https://doi.org/10.33268/Met.2022.1.1>

Received: 26 January 2022

Accepted: 21 February 2022

Published: 10 March 2022

**Abstract: ETHNOGRAPHY MUSEUM IN
THE CITY PARK, BUDAPEST, HUNGARY;
ARCHITECTS: MARCEL FERENCZ**

A nation's cultural history cannot be placed in a museum that does not recognise time as an infinite quantity, which is why this museum, centred on a memorial to the events of 1956, looks back in time whilst projecting an objective glance into the future. The sweeping curve of this building and contemporary use of materials borrow from the past to create a way forward. Working within the bounds of standard communication might not be the best way to describe how a dominant external form encloses a spectacular exercise in spatial composition, especially considering that about sixty percent of the building's usable volume exists as a subterranean exhibition space.

01

TÁRGYILAGOS HATÁRVONAL

NÉPRAJZI MÚZEUM A VÁROSLIGETBEN | BUDAPEST

A hazai – és a magyar kutatók külföldi útjainak köszönhetően nemzetközi – néprajzi tárgyi emlékekkel bíró etnográfiai gyűjtemény megalapítását az amerikai emigrációból hazatérő, egykori szabadságharcos honvédtiszt, Xántus János kinevezéséhez köti a tudománytörténet. A Magyar Nemzeti Múzeum Ethnográfiai Osztálya „örévé” kinevezett kutató megbízatása 1872. március 5-étől szól – immár 150 év telt el az alapítástól. Idén a hazai néprajzi gyűjtemény új otthonra lel.

KÖZELÍTÉS KÉT IRÁNYBÓL

— Másfél évszázad telt el az emigrációból hazatért Xántus első nagy kiállításának megrendezésétől, melyet még muzeológusi megbízatásának évében, egy nagyszabású magyarországi gyűjtéssel alapozott meg az 1873-as bécsi világkiállítás előkészületei érdekében. Közel negyed évszázaddal később Jankó János gyűjteményvezető a városligeti millenniumi kiállítás keretében a történeti Magyarország jellegzetes néprajzi/táji egységeinek épített és tárgyi – akkor teljességgel megélt – örökségét huszonnégy jellegzetes lakóporta

- 01 Városképi jelentőségű a szabadon formált térszerkezet
02 Zöldfelülettel komponált közpark a tetőn

ÉPÍTÉSZ | ARCHITECT
Ferencz Marcel

FOTÓ | PHOTO
Palkó György

SZERZŐ | AUTHOR
Vukoszávlyev Zorán

berendezett házaival mutatta meg a nagyközönségnek. A házakat a kiállítás után elbontották, a berendezések és öltözetek gyűjteménybe kerültek. A múzeumi részleg állandó helye előbb az Ybl Miklós tervezte Várkert Bazár, majd 1906-tól – visszatérve a Városligetbe – az Iparcsarnok volt. A két világháború között kibővülő „népépítészeti” és néprajzi kutatásoknak is köszönhetően dinamikus fejlődő szakterület a Népligetnél lévő – Lechner Ödön hatása alatt, de – Kőrössi Albert Kálmán tervezte (egykori) Magyar Királyi Állami Főgimnázium épületébe költözött 1924-ben. A Nemzeti Múzeumból 1947-ben önállósodott néprajzi intézmény több költözés után 1975-ben találta meg méltó rangosságú, de múzeumnak igazán nem alkalmas helyét a Parlamenttel szemközt, a Kossuth téren álló egykori Kúria épületében. A Hauszmann Alajos tervezte épület központi elhelyezkedése valóban emelte az intézmény rangját, a reprezentatív terek mellett azonban a gyűjtemény gyarapításának és feldolgozásának téri lehetőségei idővel szűkösnek bizonyultak. A muzeológiai oldalról indokolható központi gyűjteménykezelési intézmény létesítésének gondolatával együtt, részben egy az múzeumi negyed megálmodásától is inspirálva, de a nemzet főtérét körülvevő épületek politikai rangú reprezentációjának szándékával is összhangban 2015-ben döntés született a Néprajzi Múzeum új épületbe költöztetéséről. Helyszínül a Városliget nagyszabású megújításával összefüggésben, annak évtizedek óta méltatlanul kezelt peremterületét jelölték ki: a gyűjtemény harmincezer négyzetmétert meghaladó területű épületét a Millenniumi emlékmű kompozícióját keretező két múzeumépület

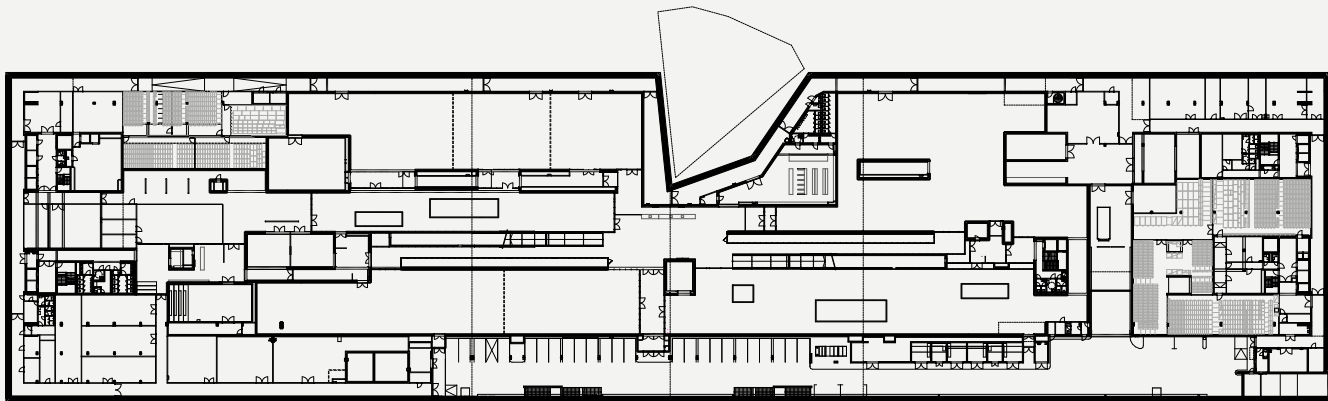
helyszínrajzi folytatásában, a huszadik század második felében évtizedekig felvonulási színtérül használt, nagy szabadtéri parkoló helyére pozicionálták. Az „új néprajzi” – most már kifejezetten a gyűjteménye bemutatására tervezett épülettel – fizikailag visszatér alapításának, az Ezredéves Országos Kiállítás szellemi örökségének helyszínére.

—A mintegy száz év alatt azért sok minden történt a Városligetben is. Bár a millenniumi kiállítás felszámolása után megcsillanhatott volna a remény a köznép által örömmel, de már évtizedek óta intenzíven (le)használt közpark megújítására, mégis egy évtizedes elodázás után a területen állandósult a kiállítási használat. 1907-től hazai ipari vásárok helyszínévé vált, hamarosan már nemzetközi kiállítókat is meghívtak, és 1925-től már Budapesti Nemzetközi Vásár néven folyamatos használatban állt a terület nagy része. A tömegeket vonzó rendezvények látogatottsága a korai világháborús években jóval meghaladta a milliót is. A városligeti kiállítások fénykora a hatvanas évek volt – és ezzel együtt elképzelhető a terület infrastrukturális túlhasználata is. A „park” szélén pedig a többszörösére kiszélesített közút a nagy állami politikai rendezvények kedvelt helyszínévé változott: a felvonulási események biztosítása érdekében hatalmas felületeket burkoltak le, amelyek a hétköznapiokon a kiállítások és a túlterheléssel zöldfelületeiben fogvatkozó „liget” parkolási funkcióját

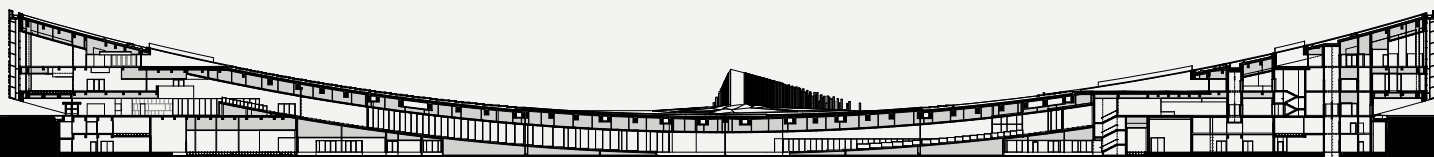
töltötték be. Nem változtatott ezen sem a BNV 1974-es elköltözése a kőbányai vásárvárosba, sem a rendszer-váltáshoz kapcsolódóan a politikai reprezentációs teher eltűnése.

TÁRGYILAGOSAN

—A „pesti népkert”, az akkoron északkeleti városperemen fekvő, városi legelőként használt terület fejlesztését 1799-ben határozta el a város, innentől számítjuk a mocsaras-vizenyős terület tudatos lecsapolását, fásítását és hasznosítását (különböző bérleti és érdekelt-ségi konstrukciókban), hogy a pesti polgárok szabadon látogathassák azt. A város hathatósabb gyakorlati szándékait mutatta meg, amikor a – József nádor kezdeményezésére létrehozott – Királyi Pesti Szépítő Bizottság 1813-ban pályázatot írt ki a nyilvános szórakoztatóhely-lyé fejlesztendő Városligetre. A tervpályázat folyamatából Christian Heinrich Nebbien terve nőtte ki magát a megvalósításra, 1816-tól a lényegileg általa jegyzett szabadtér-kompozíciós elvek szerinti parkfejlesztés indulhatott meg. [1] Különlegességét méltán rögzíthetjük abban a nem kis jelentőségű tényben, hogy bár az első európai népkertnek a müncheni Englischer Garten tekinthető, de az nem városi, hanem a bajor uralkodó saját birtokán és saját jövedelmeiből létesített (1789); míg a legismertebb „városi” népkertet, a New York-i Central Parkot (majd csak) 1858-ban hozzák létre. A pesti népkertre világelsőisége, ekként történeti

04

05

- 03 Látványterv madártávlatból, innen látszik jól a Nebbien által meghatározott kapupozíció
- 04 Pinceszinti alaprajz, a hosszú olaszlépcsőkkel
- 05 Metszet, itt látszik jól a föld alatti méret

jelentősége okán kétségkívül rangos helyszíneként tekinthetünk. [2][3] Fejlesztése így két és negyed évszázada közügy.

— Igaz ez azzal a ténnyel kiegészülve is, hogy az egykoron 133 hektáros Stadtwaldchen területe mára jelentősen lecsökkent: előbb a Pest–Vác vasút vonal (Nyugati pályaudvar) fejlesztése, majd az Állatkert létrehozása érdekében nyugat felől visszavágták, de az Ezredéves Kiállítás ott maradt épületei (Vajdahunyad vára és a Műcsarnok) is a zöldfelületet csökkentették. Az emlékezetpolitika alapján ide tagolható a kialakuló Sugárút, a mai Andrássy út tengelyét felerősítő, csak később, már a századforduló után átadott Szépművészeti Múzeum és a kiállítás bejárati öblét alkotó szoborcsoport. Majd megépül a Széchenyi fürdő is – újabb parkrészt lefoglalva. A historizmus nagy látványtengelyét már politikai okkal is felülírni akaró keresztirányú (egykoron funkcionális Aréna) út nem véletlenül kapja meg 1945-ben a Dózsa György nevet – 1950–1953 között a Városliget déli határvonala mentén hatalmas felületet metszenek le a park széléből, hogy reprezentatív látványteret biztosítsanak a következő évtizedek felvonulásai számára. És hogy a liget korábban már említett túlhasználati pusztítását ismét ne említsük, – ugorva évtizedeket – a „parkossági” fogalmakat valamiképp – részben csak emlékezetpolitikai szempontból – az Ötvenhatos emlékmű megépítése rehabilitálja, de még mindig nem zöld, hanem burkolt felületekkel rögzítve a régen várt liget-rehabilitációt.

— Hogy mi végre e hosszú felvezetés? Talán érthető – állást nem foglalva a történelmi értékek elsőbbségét és fontosságát-rangját-jelentőségét firtató közvitában – a Városligetbe „visszatérés” gondolata, hiszen a néprajzi gyűjtemény eredetét a millenniumi kor még élő népi kultúráját megjelenítő Néprajzi Falu adta. Itt, a Városligetben. Még akkor is, ha a gyűjtemény ma már sokkal több, mint hazai néprajzi anyag – mégis jó helyen van az örökség megóvását is kezdeményező helyszínen, a Millenniumi kiállítás egykori területéhez közel – annak területe szélén...

— És hogy pontosan hol is? Az egykoron Nebbien által is meghatározott „kapu” pozícióban, a 19. században hagyományos tengelyes megközelítésnek gondolt, a belváros felől oda vezető fasor tengelyében – ott, ahol az egykori pesti „városi erdőhöz” vezető Stadtwaldchen Alle immár kétszáz éve adja meg feltárási pontját a népkertnek.

A kompozíció egy hosszan átlátható, nagyon szigorúan fogott geometriával megrajzolt, de látványára szabadon formált térszerkezet

03

06

HATÁRVONALON

—A történeti, történelmi, identitáspolitikai és a jelenkori természeti, urbanisztikai, társadalomkörnyezeti hangsúly külön-külön is kihívás egy ide elhelyezendő épület számára. Egy sokféle értelemben „elszerzett” területen nagy felelősséggel megfontolt – most már maradjunk csak ennél – építészeti döntés alapján lehet csak – továbbra is – helyet foglalni. Egy olyan épített sor mentén, mint a Schickedanz Albert tervezte Múcsarnok (1895–1896), az annál jóval nagyobbra formált (Herzog Fülöppel társtervezett) Szépművészeti Múzeum (1900–1906) [4], és – hogy a másik végét is megadjuk a térsornak, hiszen ennek „rekonstrukcióját” is magában foglalja a Liget Budapest Projekt – a Vágó József és László által a park túlvégi déli sarkán megvalósított szecessziós Városligeti Színház (1908–1909). [5] Az épített elemek sora ma még a millenniumi tengelyre, a Hősök terére szorítkozik, de a 250-300 főt befogadó kőszínház épületelemének – tér felől vissza-, mögötte kortárs építéssel megvalósuló – rekonstrukciójával már az egykori népkert déli határvonalának súlypontja ismét a Nebbien-féle Rondó lesz. (Illetve lehet – azzal a nem kevésbé lényeges vízióval, hogy a fasorban alig hatszáz méterrel odébb jön létre az új Magyar Építészeti Múzeum központja.)

—A Napur Architect terve e térbeli pozíciót értékelve fogalmaz meg egy kortárs kapumotívumot. A helyén

megtartott Ötvenhatos emlékművet körülölelve, „szabadtéri téralkotás” metódussal válaszol a Városliget parki-táji és a kétszer háromsávú főút urbánus jelenlétére. E köztes szegélyen, az egykoron Nebbien által megálmodott népkert déli parkrészében, a száz évvel ezelőtt már létrejött házak közötti sávban. Ott, ahol 70 éve már a beton és kockakő volt az úr.

—Persze a nagy projekt koncepció szerint a 'kocka el van vetve' (sic!), tehát a hely meghatározása már nem döntés kérdése, hanem egy megfogalmazni szükséges válasz alapja. Ferencz Marcel és Détári György amenynyire a hely adta tengelyes kompozíció, úgy a látványorientált fókuszra formálás elvét is átvéve Nebbien Henriktől, szabadtéri tájkompozícióban vizionál. Mely kompozíció ház és ház jelenlét között átívelő kertet formál.

TÁRGYI VONAL

—A Városliget déli határvonalán, a már százhusz éve megalkotott intézményi épületek téri sorának vonalában nyitott térszint formáló, a Nebbien-féle Rondó középtengelyét erősítő parki tárgyelemet helyeznek el – amely itt láthatatlan, térszín alatti dobozt egy hatalmas sugarú ív mentén a földből kihajtva kétoldalt házakká formálják. A földből felhajtott tektonikus lemez absztrakt ívrázolatát az üveg térhatároló felületekre hártyaként feszülő áttört héj burkolja, teteje extenzív

04
05

zöldfelülettel komponált közpark, az „objekt” bejárait a felhajtott lemezek alatt megnyíló, sétányszinti alábukások adják.

—A kompozíció egy hosszan átlátható, nagyon szigorúan fogott geometriával megrajzolt, de látványára szabadon formált térszerkezet. A főút mentén motorizáltan érkező a közút dinamikájához alkalmazkodóan elnyújtott képhatás nem is igazán szekvenciáiban, mint inkább összhatásában érvényesülő, ívelő vonal. Gyalogosan közelítve megdöbbentő az objektum jelenléte a szabadtérben, felhajtott épülettömege végein bizony erős fizikai jelenléttel érvényesül a széles hasáb – mely hatást valamelyest absztrahálja a földtől elszakadó tömeg, a fényes lamellasort alá-vágó bejárati árnyéksáv. Az objektum mellett elhaladva azonban a fizikai dominancia helyett előtérbe kerül a tetőkert látványa, és a szinte vibráló hatással meglebbenni látszó fémhártya. A rácszat grafikájának felfedezése-megfejtése épp elég emocionális és intellektuális kihívás, hogy a teljes (épület)tárgyat ne érzékelhessük eközben fizikai valójában. A Városliget parkja felől még igazabb az objektszerűség – ahogy a több évtizedes fák (korukból adódó) organikus, időt jelölő törzsei között átlátva mesterséges kollázskép tárul fel a sétálók-biciklizők számára. Ennek élő dinamizmusa a fák ligetes sűrűsége-ritkulása által a valós

idejű, természetes és absztrakt formák együttállásából mindig izgalmas hatást vizionál.

—Kritikus mi voltunkban tekinthetünk e nagyvonalú ívrajzolatra pszichológiai fókusszal is. Intuíció és tudatosság kettőssége sejlik fel – és a mértékletességet és szabályozottságot adó nagygeometriára tekintve ott látjuk máris a háttérben kirajzolódó táji park gazdag formavilágú növényarchitektúráját. Szigorkodó modernista felfogásban a kontraszt elvének következetes gyakorlását jelentheti ez, ugyanakkor mind tudat alatt, mind absztrakcióra képes alkotói attitűddel nem hagyható el az a gondolatolvasat, hogy a Nebbien által kétszáz évvel korábban alkalmazott szabad vonalvezetésű, mégis igen határozott képi-látvány-megnyitásokra ráirányító tervezett esetlegesség mögött ugyanez a tervezői gondolkodás, következetes leleményesség munkált, mint a kortárs tervezők nagykompozíciójában. A konkáv kapuzat-hiátus a Nebbien-féle nagytengelyt adó Rondóra vezet, amiből aztán érzékeny-lágy vonalvezetéssel szaladnak ki az utak a főbb látványpontokhoz, táji elemekhez. Alanyként tekintve a szabadtéri formálásra, párbeszédet vélünk felfedezni épület-objektum és táj-kert között. A múzeum organikus vonalvezetésű absztrakt tömege tárgyá válik itt a park szélén, meghajtott felülete a parkra fókuszál, köztérként önnön urbanista létezését mutatja. Létjogosultságát nem

08

vitatva a mi-lett-volna-ha-park-van-már-itt-is kérdés-sel ennek a kortárs párbeszédnek a mai szerepét vizsgáljuk inkább. Egy már hosszú évtizedek óta nem-park felületet ad vissza ezzel a kompozícióval a tervező-alkotó, mely a múzeum-teret-kell-építeni gesztust alárendeli a különleges téri helyzetre megfogalmazott válasznak. Nem hierarchikus alárendelésről van szó, nem válik kevésbé fontossá a funkció, hanem csak az alkotói felelősségvállalás kerül előtérbe: mai eszközökkel megfogalmazni a hely identitását kibontó, továbbíró történetet. Az épített tömeget földből kihajlító, nagyvonalú kompozíció egyszerre hivatkozik a kerti és táji tervezés történeti eszköztárára (tengelyesség, geometrizált vonalak, egyértelműen irányított vagy váratlanul feltáruuló megnyitások, flóra-diverzitás és architektúra-homogenitás), és a lábaink alól, a gyökerekből, a tudatmélyből táplálkozó-eredő-kifejlődő lelkiségre. A szimbolika így tudatosan valós és érzelmesen sejtett jelenléte mindenkiben saját-egyedi olvasatot alkothat.

—Ezt a személyes megközelítési lehetőséget erősíti az épület-objektum határfelületét adó fém-lamella-rács. A tervezők valós néprajzi mintákból táplálkozó, grafikai játékkal ábsztrahált mintát szönek-fonnak bele

07

az árnyékoló rácsozatba. Majdhogynem a felismerhetlenségig pixelesítik a hazai és más nemzetek népi formakincstárából jól ismert rajzolatokat, hogy elegendően absztrakt, de egyéni ráismeréssel emocionálisan megszólító felületburkot képezzenek. Működését mind fizikai feladata (árnyékolás), mind szellemi közege (hagyományos formakincsre ráismerés), mind következetes funkcionális alkalmazása (vajon minden belső funkció előtt el lehet-e vinni) vonatkozásában az idő megigazol(hat)ja. Mindenesetre látványos és jó interfész ez az építészeti alkotáselem – Insta-világunknak kötelező, a kortárs néprajz szempontjából is vizsgálható eleme.

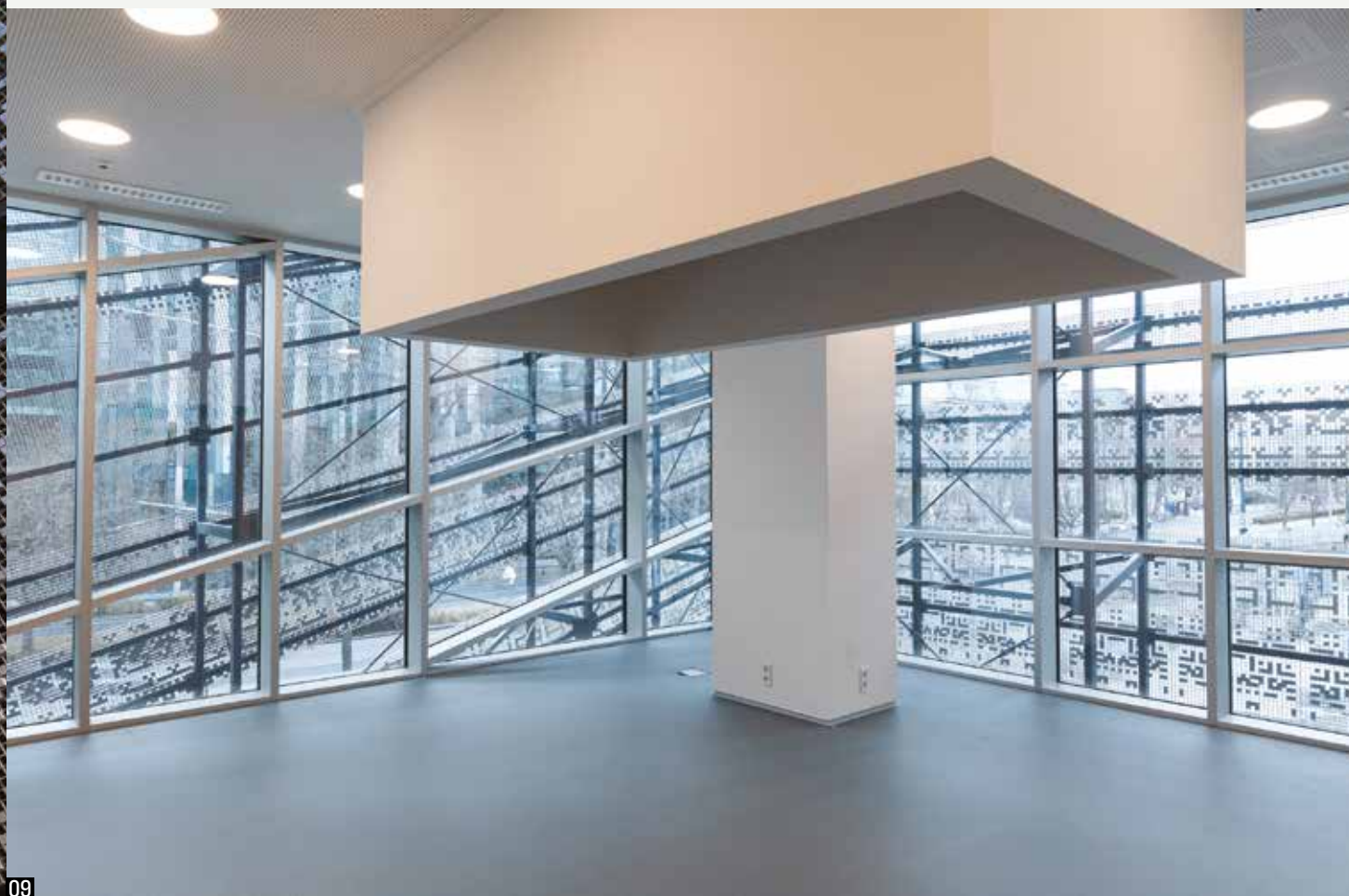
—Miként az absztrakt tömegformát kibontó beltéri világ is azzá lehet. A tervezők a közel kétszázötvenezer darabot számláló gyűjteménynek látványos, a mai „téri kommunikációs sztenderdeknek” magas színvonalon megfelelő térkompozíciót alkottak. A mintegy harminnégyezer négyzetméteres épület kubusának hatvan százalékát rejtették a föld alá – de a beltérek között gazdag látogatói élményútvonalat alkottak, mely a rejtett, felfedezésre váró kincseket szegmensről szegmensre, az épületben való mozgás folyamatában dinamikusan

08

09

11

05

09

adagolja a terek közötti látvány-megnyitásokkal. (Csak zárójelben most már: akkénti varázslatos nagykompozícióval, ahogyan a klasszikus tájtervezők alkottak szabadtérben.)

—Az épületbelső feltárulásának nagyvonalú eleme a tetőkertet meghajlító nagy ív körcentrikus ívvonala mentén, a ház belső magjában vezetett, térbe besülylyedő olaszlépcső. Az épületbe belépve oldalt kísérek bennünket a kiszolgáló-érkeztető funkcióterek – és egyértelműen feltárul a szinte középvonalban vezetett főtengelyi lépcsősor, melytől oldalra kilépve a pinceszinti mélységben lévő kiállítóterekre is rögtön ráláthatunk. A kényelmes olaszlépcsőn (barokkos eleganciával – bár ennek semmi köze a népi kultúrához) lefelé haladva oldalt már átláthatunk az állandó kiállításnak helyt adó nagyterembe és a további digitális attrakciójú, látványraktáras, vagy épp múzeumpedagógiai aktivitással telt terekbe. A közönségfunkciók jól olvasható használatlalt csoportosítottak, a háttérfunkciók (irodák, segédraktárok, gépészet) mélyen hátul és fentebb elbujtatva, az épületből a külvilág felé filtrációt biztosító funkcióelemek (étterem, kávézó, könyvesbolt) a térszínen jól

10

pozicionáltak. (Igaz is, csak hogy egyértelmű legyen: a múzeum hatalmas gyűjteményének nagy része – ami a korábbi kiállítási felület mára mintegy háromszorosán esetleg nem fér el – a múzeumtól másfél ezer méterre lévő Országos Múzeumi és Restaurálás Központban találta meg helyét.)

—Az új Néprajzi Múzeum (épülete?, építménye?, objektuma?) tárgyi valóságával foglal helyet egy túlbizálódott városi közeg és még (idővel újra teljesebben élő) táji-kerti közpark határvonalán. Absztrakt formálása lehetőséget teremt magas esztétikai szinten egy lehetetlennek tűnő téri konfliktus feloldására – mely kétségtelenül nagy értéke a választott építészeti döntésnek. Ami sajátja a háznak, az a közvetlen és közvetett kapcsolódási, de asszociatív készségeket is megmozgató, szinte teoretikus igényességű alkotói kompozíciója – és az a képessége, hogy a nagyvonalú rajzolatot, legyen az fizikai vagy szellemi, korszerű műszaki és kortárs kulturális eszközökkel közvetíti számunkra. Tárgyilagosan (és emocionálisan is egyszerre) egy határvonalon.

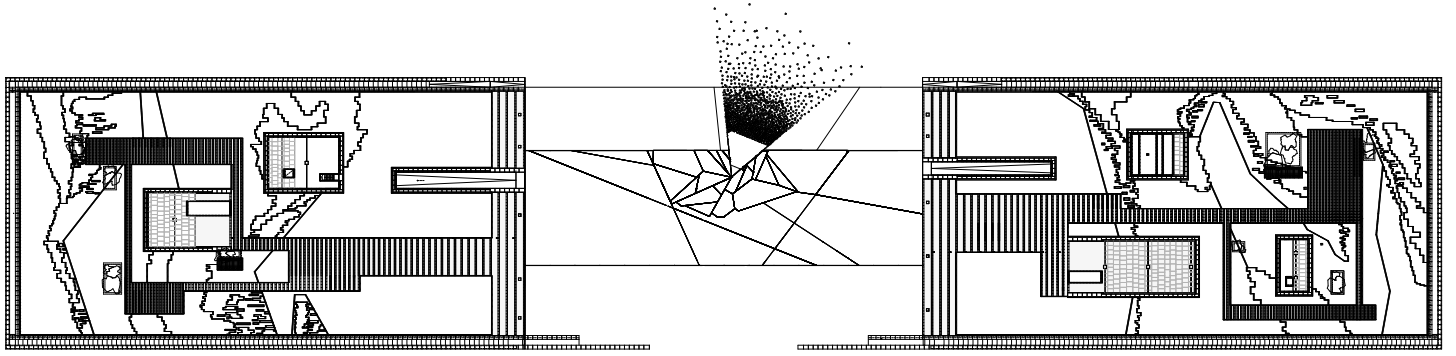
11

- 10 Az olaszlépcső a kiállítóterek között
11 A konferenciaterem belvilága

IRODALOM / REFERENCES

- [1] Jámbor, Imre: *Nebbien Városligete, A világ első népkertje Pesten*, Terc, Budapest 2018.
[2] Sisa, József (ed): *Motherland and Progress - Hungarian Architecture and Design 1800-1900*, Birkhäuser, Berlin-Basel-Boston 2016.
[3] Sisa, József: „Survival of an Urban Park?“, *Historic Gardens Review*, Issue 42 (April 2021), pp 15-17.
[4] Gábor, Eszter - Verő, Mária (eds): *Schickedanz Albert, 1846-1915*, Szépművészeti Múzeum, Budapest 1996.
[5] Lambrichs, Anne: *Vágó József*, Holnap Kiadó, Budapest 2010, pp 58-64.

ÉPÍTÉS: Ferencz Marcel DLA (Napur Architect Kft.) | GENERÁLTERVEZŐ: Détári György DLA | TERVEZÉSI KOORDINÁTOR: Filó Gergely | ÉPÍTÉS MUNKATÁRSÁK: Ábel Viktor, Gazdag Zoltán, Grócz Csaba, Holyba Pál, Keserű Olivier, Koralevicz Kinga, Mészáros Mónika, Nyul Dávid, Stefkó Károly | TARTÓSZERKEZET: Exon 2000 Kft. | BELSŐÉPÍTÉSZET: Czako Építész Kft. | ÉPÜLETSZERKEZETEK: FRT Raszter Kft. | ÉPÜLETVILLAMOSSÁG: Spányi Partners Zrt., Animative Kft. | ÉPÜLETGÉPÉSZET: HVarC Kft | BIM: Spányi Partners Zrt. | GEOTECHNIKA: Geoplan Kft. | TŰZVÉDELEM: Prelko Kft. | MÚZEUMTECHNOLÓGIA: Silicon Computers Kft. | KÖNYVTÁRTECHNOLÓGIA: Régió Média Kommunikációs és Pályázati Tanácsadó Bt. | KÖRNYEZETVÉDELEM: Vibrocomp Kft. | KÖRNYEZETRENDEZÉS: Garten Studio Kft. | ÚT- ÉS FORGALOMTECHNIKA: Pannon Engineering Kft. | KÜLSŐ KÖZMŰ: GÉM Kft. | BREEAM: Denkstatt Hungary Kft. | AKUSZTIKA: Animative Kft. | VILÁGÍTÁSTECHNIKA: Made by Light Memix | AKADÁLYMENTESÍTÉS: NT Control | KONYHATECHNOLÓGIA: Teco-Gastro Bt. | GEODÉZIA: Survey-Geo Bt. | KÖLTSÉGVETÉS: Spányi Partners Zrt. | ÜVEGFALAK: Frontoplan Kft. | AUTOMATIKA: IQ Kft. | FOTÓ: Palkó György, Városliget Zrt.

PUBLIC ROOF

